

Arrest

nr. 213 354 van 30 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Beninse nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn op X/2011 te Djougou [Benin]. Uw vader overleed wanneer u 4 jaar oud was. Na het overlijden van uw vader, kwam zijn jongere broer – M. – bij uw moeder inwonen. In het jaar 2014 zei hij u dat u naar Parakou moest gaan, waar een vriend van hem – een zekere A.I. – voor u zou zorgen, en u zou laten schoollopen. U wou dit eerst niet, maar uw moeder overtuigde u nadien. Nadat u te Parakou bij A.I. was ingetrokken, begreep u dat u geen school zou lopen, maar u dagelijks op de landerijen diende te werken.

A.I. zei u dat hij u helemaal geen school zou laten lopen, maar hij u had gekocht om u te laten werken voor hem. U diende dagelijks de velden te bewerken, en voor de dieren te zorgen. Op 28/09/2016, bij het terugkomen van de velden, zag u een zwarte wagen met Arabische opschriften. A.I. was aan het praten met twee personen, en hij zei u met hen mee te gaan. Diezelfde avond, 28/09/2016, vertrok u met deze twee personen in de wagen, in deze wagen zaten nog twee andere personen die net zoals u meegenomen werden. Wanneer de auto even halt diende te houden omwille van een panne, slaagden u en de twee andere jongens die meegenomen werden, erin weg te lopen. U liep terug naar Parakou, en ging naar het huis van R., een man die woonde op de weg die leidde naar de boerderij van A.I.. U vertelde uw verhaal aan R., en deze was bereid u te helpen. Hij ging naar de politie om er klacht in te dienen tegen A.I., alsook naar de afgevaardigde van de wijk. Nadien zei R. u dat hij u kon helpen middels een Libische vriend van hem, die reeds op weg was naar het huis van R.. Op 2/10/2016 vertrok u samen met deze Libiër per wagen, verliet u Benin, en reisde u naar Niger. Nadien zette u uw reis, nog steeds samen met de Libische vriend van R., verder en reisde u naar Tripoli. Na een verblijf van 4 dagen te Tripoli, ging u op 23/10/2016 aan boord van een boot die de Middellandse zee overstak. U kwam op 29/10/2016 aan te Italië. U werd ziek en werd niet goed verzorgd in het asielcentrum te Italië, waarop u besloot verder te reizen naar België. U kwam te België aan op 19/02/2017 en diende een asielaanvraag in te België op 21/02/2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde op 20/02/2017 geboren te zijn op 01/01/2001. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte op 20/02/2017 twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 24/02/2017, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 06/03/2017 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 24/02/2017 ouder was dan 18 jaar, met name 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. **Omwille van deze reden kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.**

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld dat de informatie die blijkt uit de door u neergelegde geboorteakte, ter ondersteuning van uw bewering geboren te zijn op 01/01/2001, de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas, tot nul herleidt.

U geconfronteerd met de vaststelling dat de geboorteakte die u neerlegt, pas werd opgesteld op datum van 27/01/2017 – na uw vertrek uit Benin – en gevraagd hoe dat komt, antwoordde u dat de akte u werd opgestuurd, u niet alles kan zeggen, en u niet kan lezen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 14). U geconfronteerd met de vaststelling dat uit de door u neergelegde geboorteakte eenduidig op te maken valt dat deze opgesteld werd op basis van de verklaringen van A.F. – uw vader – in januari 2017, verklaarde u dat uw vader overleden is en u hem niet kende, en u niet weet hoe 'ze' aan dit document kwamen. U erop gewezen dat de informatie vermeld in deze geboorteakte, uw gehele asielrelaas tegensprekt – daar uit de akte blijkt dat uw eigen vader in januari 2017 wél nog in leven was, antwoordde u herhalend dat u uw vader niet kende, hij dood is, en u niet weet wie er de verklaringen aflegde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 15).

U erop gewezen dat uit de door u neergelegde geboorteakte eenduidig blijkt dat dit uw vader was, en uw geboorteakte nadien nog gelegaliseerd werd [een eerste keer door het Beninse ministerie van buitenlandse zaken, en nadien door het consulaat van België te Cotonou], antwoordde u het niet te weten, en voegde u er al gissend aan toe **dat het misschien uw oom was die er de verklaringen ging afleggen**. U verklaarde verder niet te weten wie uw geboorteakte liet opstellen, en er misschien 'iemand' het in naam van uw vader deed.

Het dient vastgesteld dat, uit de geboorteakte die u zelf neerlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag, blijkt dat uw vader – A.F. – op datum van 27/01/2017 uw geboorte aangaf bij de gemeente Djougou te Benin. U weet dit gegeven op geen enkele wijze te verklaren of te duiden, en stelt enkel dat het uw vader niet kan zijn geweest daar deze reeds overleden zou zijn. Deze verklaringen zijn evenwel geenszins afdoende. Er kan enkel vastgesteld worden dat u zelf een document neerlegt, dat de waarachtigheid van uw verklaringen objectief weerlegt.

Uw verklaring dat het 'misschien uw oom' was die uw geboorte aangaf, en zich uitgaf voor uw vader, is voorts des te opmerkelijker. Immers, de enige oom die u heeft, is uw oom M. [u verklaarde immers dat enkel uw vader een broer had – uw oom M., zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 11], over wie u verklaarde dat hij u als een slaaf heeft verkocht op 14-jarige leeftijd, en die op heden naar u op zoek zou zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 9 en 18). Daarenboven uitte u de vrees dat hij u zou doden indien u naar Benin zou terugkeren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 16). **Dat u, dit gegeven zijnde, opperde dat het misschien uw oom was die uw geboorte liet registreren bij de gemeente van Djougou, is dan ook uiterst frappant. Indien u werkelijk uw oom zou vrezen, en werkelijk zou weten dat hij op zoek is naar u in Benin, kan allerm minst ingezien worden waarom u eveneens de mogelijkheid zou opperen dat uw oom de nodige formaliteiten zou in orde brengen, ter bekomen van een geboorteakte, die naar u kan worden opgestuurd in België. Deze verklaringen zijn volkomen incoherent, en doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor uw oom, en uw verklaring dat hij naar u op zoek is.** Eveneens is het uiterst opmerkelijk te noemen dat u pas een eerste keer contact opnam met uw tante S., nadat u in België aankwam. U verklaarde dat u, sinds u naar Parakou verhuisde, geen enkel contact meer had met uw moeder, en u pas na aankomst in België, uw tante S. telefonisch kon bereiken (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 9-10). U verklaarde dat u zich het telefoonnummer van uw tante nog herinnerde en haar vanuit België contacteerde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10). Voorheen, voordat u Benin verliet, contacteerde u haar evenwel nooit (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 15). **U verklaarde dat uw tante u vertelde dat uw moeder overleed, maar u haar niet naar de datum kon vragen, gezien de verbinding weg viel** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10). U verklaarde verder dat u daarom de datum van haar overlijden niet kent. U geconfronteerd met de vaststellen **dat u tijdens het gehoor voor de DVZ wél een datum opgaf van het overlijden van uw moeder**, verklaarde u dat de datum die u er gaf – 6/03/2017 – de datum betreft waarop u naar uw tante belde. U verklaarde voor de DVZ evenwel letterlijk dat uw moeder overleed op 06/03/2017, en niet dat u op die dag haar overlijden vernam (zie: 'Verklaring DVZ', p. 6, punt 13). **U gevraagd hoelang voorafgaand aan het telefoongesprek met uw tante, uw moeder overleed, gaf u aan het niet precies te weten** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 10). **Uw verklaringen zijn opnieuw weinig overtuigend** – immers, dat u tijdens het telefoongesprek met uw tante, de tijd niet zou hebben gehad zich te vergewissen van de sterfdatum van uw moeder – hoewel u tijdens het gehoor voor de DVZ wél een precieze datum opgaf – weet niet te overtuigen, gezien uw overige verklaringen over dit telefoongesprek. Zo verklaarde u later tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat, wanneer u naar uw tante belde, zij u zei dat uw moeder overleden was, en u haar daarna de papieren van uw geboorte [geboorteakte] vroeg (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 13). Later zou deze tante uw geboorteakte naar het centrum te België waar u verbleef, opgestuurd hebben via de koerierdienst DHL. **Dat u wel de tijd zou hebben gehad om dit alles te bespreken – en haar klaarblijkelijk ook uw contactgegevens in België kon overmaken – maar de tijd niet zou hebben gehad om te vragen wanneer uw moeder overleed, is bijster weinig overtuigend.**

Daarenboven legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw woonplekken in Benin, en de leeftijd waarop u beweerdelijk naar Parakou zou zijn verhuisd.

U verklaarde voor de DVZ, op datum van 06/04/2017, dat u vanaf uw geboorte, tot aan uw vertrek uit Benin, te Djougou woonde (zie: 'Verklaring DVZ, p. 5, punt 10). U maakte pas voor het eerst gewag van een verblijf in de stad Parakou, wanneer u op datum van 19/02/2018 voor de DVZ gehoord werd omtrent uw vrees bij terugkeer naar Benin (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 5). U verklaarde er sinds de leeftijd van 14 jaar in Parakou te hebben gewoond.

U werd er tevens geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het interview voor de DVZ op 06/04/2017, dit verblijf te Parakou nooit kenbaar maakte, waarop u antwoordde dat die vraag u niet werd gesteld. U erop gewezen dat u de vraag naar uw woonplekken in Benin wel degelijk beantwoordde, verklaarde u dat u enkel de wijknaam Titirou [in de stad Parakou] niet vermeldde. Dit is evenwel manifest onwaar, uit het verslag van het interview voor DVZ op datum van 06/04/2017 verklaarde u eenduidig van geboorte tot vertrek in de stad Djougou, wijk Djigiriberi, te hebben gewoond (zie: 'Verklaring DVZ, p. 5, punt 10). U, tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd wat uw laatste adres in Benin was, en ter verduidelijking gevraagd waar u woonde, voor u Benin verliet, antwoordde u dat u te Djougou woonde, in de wijk Irikpe Ganan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4). Opnieuw gevraagd van wanneer tot wanneer u daar woonde, antwoordde u enkel dat u geboren werd in die wijk. Nogmaals gevraagd of u daar steeds woonde, stelde u plots dat uw laatste adres in feite te Parakou was. Gevraagd waarom u dan eerst zonder aarzelen verklaarde dat u te Djougou woonde tot aan uw vertrek, verklaarde u dat u uitlegde waar u woonde voordat u naar Parakou verhuisde. [Deze vraag werd u evenwel niet gesteld.] U verklaarde dan uiteindelijk te Parakou te hebben gewoond van 2014 tot 2016 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 5).

Dat u, bij het interview voor DVZ op 06/04/2014 uw beweerde verblijf te Parakou in het geheel onvermeld liet en er verklaarde vanaf uw geboorte, tot uw vertrek uit Benin, te Djougou te hebben gewoond, en dat u ook tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS initieel verklaarde steeds te Djougou te hebben gewoond in Benin, doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw verzoek. Immers, dat u uw twee-jarig verblijf te Parakou zou 'vergeten' te vermelden, hoewel uw verblijf aldaar hét kernelement is in het door u beweerde asielrelaas, is geenszins aannemelijk of geloofwaardig. Voorts dient vastgesteld dat u, zowel tijdens het interview voor de DVZ op 19/02/2018 als tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, steeds verklaarde dat u op de leeftijd van 14 naar Parakou verhuisde (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 5 en notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 8). U gewezen op uw verklaring dat u eveneens zei dat u in het jaar 2014 naar Parakou verhuisde, antwoordde u bevestigend (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 8). Gevraagd of u dan toch niet in 2001 werd geboren, antwoordde u ontkennend dat u wel in 2001 geboren werd. U erop gewezen dat daaruit af te leiden valt dat u reeds 14 jaar oud was in het jaar 2014, maar u tegelijk pas geboren zou zijn in het jaar 2001, verklaarde u – zonder dat u verder uitgelegd moest worden dat dit eigenlijk niet kan, dat u inderdaad geen 14 jaar oud was, en u pas de leeftijd van 14 bereikte eens u reeds in Parakou woonde. U erop gewezen dat u deze verklaring pas weet af te leggen nadat er u op gewezen werd dat uw eerdere verklaring onmogelijk was, en gevraagd waarom u dan eerder steeds zei dat u 14 was wanneer u verhuisde, verklaarde u dat u niet kan rekenen. Gevraagd waarom u dan zei dat u 14 was, indien u niet kan rekenen, verklaarde u dat u in uw verbeelding ongeveer zo oud was. **Opnieuw dient vastgesteld dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn, en u die simpelweg aanpast wanneer u op de inconsistentie tussen uw verklaringen wordt gewezen. Dit overtuigt niet.**

Tot slot dient opgemerkt dat, indien er al een kern van waarheid zou schuilen in het door u geopperde asielrelaas – hetgeen in deze betwist wordt – u geenszins de nationale beschermingsmogelijkheden in Benin uitputte.

U verklaarde dat u, nadat u ontsnapte uit de wagen met Arabische opschriften, u naar een zekere R. ging, die woonde op de weg die leidt naar de boerderij van A.I. (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). U deed hem uw verhaal, waarop hij besloot klacht te gaan indienen tegen A.I., alsook de afgevaardigde van de wijk aan te spreken. Gevraagd wat er dan gebeurde, nadat R. deze stappen ondernam, verklaarde u dat hij u nadien zei dat hij een oplossing had voor u, en u kon meereizen met zijn Libische vriend. U verklaarde dat de politie, wanneer R. er klacht had neergelegd, niets zei (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Gevraagd of ze dan letterlijk niets zeiden, verklaarde u herhalend dat ze niets zeiden, en ze hem niet opbelden. Gevraagd hoelang u verbleven heeft bij R., antwoordde u er twee dagen te zijn verbleven. U erop gewezen dat u de politie dan toch ook de kans niet gaf om uw problemen op te lossen, verklaarde u dat R. u zei dat u niet bij hem kon blijven, daar hij ook een vrouw en kinderen heeft. U gewezen op de mogelijkheid dat A.I. ook reeds kan gearresteerd zijn door de politie, gaf u aan dat u dat inderdaad niet weet. Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u geen enkele serieuze poging ondernam om bescherming te zoeken bij de in Benin aanwezige nationale beschermingsmogelijkheden, alsook dat u de mogelijke stappen van de politie – en van de afgevaardigde van de wijk die eveneens op de hoogte was gebracht – niet afwachtte, en reeds twee dagen later het land verliet. **Het principe van internationale bescherming wordt gekenmerkt door een subsidiair karakter ten aanzien van de in het land van herkomst aanwezige bescherming.**

Dit principe impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke doet opdat u bescherming zou worden geboden door de Beninse autoriteiten. Gezien uw eigen verklaringen hieromtrent – waaruit blijkt dat u hiertoe geen enkele serieuze poging deed – dient vastgesteld dat aan deze vereiste niet voldaan is.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen geloof gehecht worden aan de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek te België. Derhalve heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd sprake zou zijn van een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of dat u een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u neergelegde geboorteakte en legalisatie werden hierboven reeds uitgebreid besproken, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 mei 2018 een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Verzoeker verwijst naar artikel 48/6, lid 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker haalt de bewijsregels in het kader van de asielprocedure aan.

Verzoeker benadrukt dat hij ter goeder trouw heeft verklaard dat hij in 2001 geboren is. Hij stelt dat dit het geboortejaar is dat zijn familie steeds voor hem heeft opgegeven. Daarnaast wijst verzoeker erop dat men in Benin niet bezig is met leeftijden en dat er geen verjaardagen gevierd worden. Volgens verzoeker is het dus perfect verklaarbaar én begrijpelijk dat verzoeker zelf niet meer goed weet wanneer hij nu net geboren is en hoe oud hij nu effectief is, maar dit mag geen argument zijn om te stellen dat verzoeker zou liegen over de redenen die er hem toe hebben gebracht om Benin te verlaten.

Wat betreft de geboorteakte, voert verzoeker aan dat niet duidelijk is waaruit verweerder afleidt dat het de vader van verzoeker moet zijn geweest die op 27 januari 2017 aangifte ging doen van de geboorte van verzoeker. Volgens verzoeker en zijn raadsman geeft verweerder dan ook een volstrekt verkeerde interpretatie aan het bewuste document. Verzoeker benadrukt dat hij 100 procent zeker is dat zijn vader jaren geleden overleden is. Verzoeker meent dat het normaal was dat verzoeker even van de wijs werd gebracht wanneer verweerder tijdens zijn gehoor poneerde dat het zijn vader moet zijn geweest die op 27 januari 2017 aangifte ging doen van zijn geboorte. Verzoeker legt uit dat, toen verweerder bleef aandringen en bleef vragen aan verzoeker om deze vermeende inconsequentie te verklaren heeft, hij inderdaad een aantal onlogische antwoorden gegeven (zo stelde hij dat het mogelijks zijn oom was die aangifte ging doen van zijn geboorte en zich daarbij uitgaf als zijn vader). Hieruit afleiden dat verzoeker zou liegen - en in werkelijkheid helemaal geen vrees zou hebben ten aanzien van zijn oom die hem verkocht als slaaf - gaat wel heel erg ver volgens verzoeker. Zoals reeds aangegeven, was de stelling van verweerder dat zijn vader nog in leven zou zijn en aangifte zou zijn gaan doen van zijn geboorte een grote shock.

Met betrekking tot de datum van overlijden van verzoekers moeder blijft verzoeker bij zijn verklaring. Hij herneemt dat hij niet weet wanneer zijn moeder precies overleden is. Hij weet enkel dat hij van haar overlijden op de hoogte raakte door middel van het telefoongesprek dat hij had met zijn tante op 6 maart 2017. Verzoeker wijst erop dat de verstandhouding met zijn familie niet optimaal is, nu zij hem verkochten als slaaf.

Verzoeker stelt dat het begrijpelijk is dat verzoeker het contact met zijn familie eerder beperkt wenst te houden. Verzoeker legt uit dat het gesprek met zijn tante dan ook al snel ging over de documenten die verzoeker nodig had ter staving van zijn asielaanvraag en dat dit de enige reden was waarom verzoeker op een bepaald moment naar zijn tante heeft gebeld.

Aangaande zijn verhuis naar Parakou stelt verzoeker dat hij het leeuwendeel van zijn leven in Djougou doorbracht, zodat het evident is dat hij Djougou beschouwt als de stad waarvan hij afkomstig is. Hij legt uit dat hij in eerste instantie antwoordde dat hij tot zijn vertrek in Djougou verbleef, maar dat dit duidelijk om een vergissing ging. Hij wijst erop dat deze vergissing door verzoeker werd rechtgezet: *“Eenmaal verweerster doorvroeg gaf verzoeker duidelijk aan dat hij de laatste periode van zijn verblijf in BENIN in PARAKOU doorbracht.”*.

Met betrekking tot de mogelijkheid om bescherming te krijgen in Benin zelf, haalt verzoeker aan dat er klacht werd neergelegd bij de politie en dat ook de afgevaardigde van de wijk op de hoogte werd gebracht. Hij verduidelijkt dat R. besloot dat het veiliger was voor verzoeker om het land te verlaten. Verzoeker stelt dat dit advies van R. waarschijnlijk - terecht - gebaseerd was op het gegeven dat het algemeen geweten is dat Politie en Justitie niets ondernemen zolang er geen geld op tafel wordt gelegd. Verzoeker wijst erop dat hij een arme slaaf was zonder geld, zodat de kans onbestaande was dat er een serieus onderzoek zou volgen naar aanleiding van zijn klachten. Verzoeker voert aan dat corruptie een wijdverspreid probleem is in Benin (<https://www.business-anti-corruption.com/country-profiles/benin/>).

Verzoeker voert aan dat hij het voordeel van de twijfel dient te krijgen nu hij:

“a) Een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) Alle relevante elementen waarover hij beschikt, heeft voorgelegd, en een bevredigende verklaring heeft gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) Zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) Hij zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of

e) Vast staat dat het relaas van verzoeker minstens in grote lijnen als geloofwaardig dient worden beschouwd”.

In het verzoekschrift wordt gevraagd het *“huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de beslissing van verweerster van 18 april 2018 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te hervormen, en verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker het rapport *“<https://www.business-anti-corruption.com/country-profiles/benin/>”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst dient erop gewezen worden dat verzoeker zich een jongere leeftijd aanmeet dan degene die blijkt uit het medisch onderzoek van 24 februari 2017. Verzoeker verklaarde te zijn geboren op 1 januari 2001 (zie inschrijvingsdocument), terwijl medisch vastgesteld werd dat hij op 24 februari 2017 20,6 jaar oud was, met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie brief FOD justitie van 6 maart 2017 in verband met leeftijdsonderzoek). Waar verzoeker stelt dat hem verteld werd wanneer hij geboren is en hij dit voor waarheid aanneemt, kan niet geloofd worden nu niet kan ingezien worden waarom een valse geboortedatum zou worden uitgevonden. Hoe dan ook verzoekers loutere bewering kan geen wetenschappelijk vastgestelde leeftijdsbepaling aantasten.

2.4.2. Ook de door verzoeker bij het CGVS neergelegde geboorteakte kan de resultaten van het medisch onderzoek niet doen ombuigen. Geconfronteerd met de vaststelling dat verzoekers geboorteakte pas werd opgesteld op 27 januari 2017 - na zijn vertrek uit Benin - stelde verzoeker "*Dat werd me opgestuurd, ik kan niet alles zeggen, ik kan niet lezen*" (notities persoonlijk onderhoud van 30 maart 2018 bij het CGVS (hierna: notities), p. 14). Erop gewezen dat uit deze geboorteakte blijkt dat dat deze werd opgemaakt op basis van de verklaringen van A.F. - verzoekers vader - in januari 2017, antwoordde verzoeker weinig verduidelijkend "*Vader is overleden, ik kende hem niet, ik weet niet hoe ze dit document bekomen*" (notities, p. 14). Uit deze geboorteakte blijkt nochtans eenduidig dat deze op basis van zijn vaders verklaringen werd opgemaakt, en dat deze bovendien nadien nog gelegaliseerd werd - een eerste keer door het Beninse ministerie van buitenlandse zaken, en nadien door het consulaat van België te Cotonou. De informatie vermeld op deze geboorteakte haalt aldus de kern van verzoekers asielaanvraag onderuit, dat zijn oom hem na het overlijden van zijn vader had verkocht. Hierop gewezen, antwoordde verzoeker slechts "*Ik weet niet wie de verklaringen aflegde, ik kende vader niet, hij is dood (...) Ik weet het niet, misschien dat mijn oom de verklaringen gaf*" (notities, p. 15), wat echter niet kan overtuigen nu verzoekers vader duidelijk als "*déclarant*" staat aangegeven op het document. Bovendien verklaarde verzoeker over zijn oom M. dat hij verzoeker als een slaaf heeft verkocht op veertienjarige leeftijd, dat deze op heden naar verzoeker op zoek zou zijn (notities, p. 9, p. 11, p. 18), en dat hij vreesde dat zijn oom hem ingeval van terugkeer naar Benin zou doden (notities, p. 16). Waar verzoeker aangaf dat het misschien zijn oom was die zijn geboorte liet registreren, kan dit aldus in het licht van deze vaststellingen dan ook niet worden aangenomen. Indien verzoeker werkelijk zijn oom zou vrezen, en werkelijk zou weten dat hij op zoek is naar hem in Benin, kan geenszins worden ingezien waarom verzoeker zelfs maar zou suggereren dat zijn oom de moeite zou doen om de nodige formaliteiten in orde zou brengen. Verzoekers verklaringen zijn ongerijmd en ondergraven de waarachtigheid van verzoekers voorgehouden vrees ten aanzien van zijn oom, alsook zijn bewering dat zijn oom hem zoekt.

2.4.3. Waar het verzoekschrift aanvoert dat niet duidelijk is waaruit wordt afgeleid dat het de vader van verzoeker moet zijn geweest die op 27 januari 2017 aangifte ging doen van de geboorte van verzoeker, en meent dat dan ook een volstrekt verkeerde interpretatie aan het bewuste document wordt gegeven, herneemt de Raad dat A.F. - verzoekers vader - als "*déclarant*" wordt aangeduid op de geboorteakte. Het betreft aldus geen interpretatie van het document, maar een loutere lezing van een eenvoudig opgesteld stuk. Verzoeker voert verder aan dat de stelling dat zijn vader nog in leven zou zijn en aangifte zou zijn gaan doen van zijn geboorte een grote shock was, waardoor hij onlogische antwoorden heeft gegeven. De Raad kan echter niet inzien waarom verzoeker zijn oom, die hem verkocht als slaaf, zou aanduiden als degene die zijn geboorteakte regelde, zelfs niet op het moment dat verzoeker beweerdelijk "*van de wijs werd gebracht*". Dergelijke vaststellingen ondergraven de waarachtigheid van verzoekers verklaringen.

2.4.4. Verzoeker legt tevens tegenstrijdige verklaringen af aangaande de datum van overlijden van zijn moeder. Zo gaf verzoeker bij de DVZ aan dat zijn moeder op 6 maart 2017 overleed (verklaring DVZ, punt 13), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat hij de datum van overlijden van zijn moeder niet kende (notities, p. 10). Geconfronteerd met de vaststelling dat verzoeker tijdens het gehoor voor de DVZ wel de datum opgaf van het overlijden van zijn moeder, stelde verzoeker dat de datum die hij er gaf - 6 maart 2017 - de datum betreft waarop hij naar zijn tante belde.

Dergelijke uitleg kan de vastgestelde tegenstrijdigheden echter niet rechtvaardigen, nu verzoeker bij de DVZ uitdrukkelijk verklaarde dat zijn moeder overleed op 6 maart 2017, en niet dat hij op die dag haar overlijden vernam. Bovendien kon verzoeker bij het CGVS dan ook niet aangeven hoelang vóór dit telefoongesprek zijn moeder overleden was (notities, p. 10). Verzoekers verklaring dat zijn tante de tijd niet had om zich te vergewissen van de sterfdatum van zijn moeder is niet aannemelijk, nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat er wel voldoende tijd was om verzoekers documenten te bespreken met zijn tante en verzoekers contactgegevens in België over te maken (notities, p. 13). Bovendien stelde verzoeker dat hij met zijn tante over zijn moeder praten (notities, p. 13), zodat redelijk te veronderstellen is dat dergelijke elementaire informatie met betrekking tot verzoekers moeder dood zou worden besproken.

2.4.5. Verder dient vastgesteld dat verzoeker op 6 april 2017 bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat hij sinds zijn geboorte tot zijn vertrek uit Benin in Djougou woonde (verklaring DVZ, punt 10). Verzoeker maakte pas voor het eerst melding van een verblijf in de stad Parakou, wanneer hij op 19 februari 2018 bij de DVZ gehoord werd omtrent zijn vrees bij terugkeer naar Benin (vragenlijst CGVS, punt 3.5), waar hij verklaarde sinds de leeftijd van veertien jaar in Parakou te hebben gewoond. Hiermee geconfronteerd, antwoordde verzoeker dat die vraag hem niet werd gesteld (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Er vervolgens op gewezen dat hij de vraag naar zijn woonplekken in Benin wel degelijk beantwoordde, stelde verzoeker dat hij enkel de wijknaam Titirou niet vermeldde gesteld (vragenlijst CGVS, punt 3.5), wat echter geen grondslag vindt in het administratief dossier, nu verzoeker bij de DVZ op 6 april 2017 ondubbelzinnig liet optekenen dat hij van geboorte tot vertrek in de stad Djougou, wijk Djigiriberi, heeft gewoond (verklaring DVZ, punt 10). Ook dient opgemerkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zonder aarzelen aangaf dat hij in Djougou, in de wijk Irikpe Ganan, woonde voor hij Benin verliet (notities, p. 4), om even later aan te geven dat zijn laatste adres in feite in Parakou was (notities, p. 4). De vaststelling dat verzoeker bij de DVZ op 6 april 2017 naliet aan te geven dat hij twee jaar in Parakou heeft gewoond en ook bij het CGVS initieel bevestigde dat hij steeds in Djougou heeft gewoond in Benin, ondergraaft de waarachtigheid van zijn voorgehouden verblijf in Parakou, en bijgevolg ook van zijn asielrelaas. Verzoekers verblijf in Parakou behoort immers tot de kern van zijn asielrelaas, zodat niet kan worden ingezien dat verzoeker zou vergeten dit te vermelden.

2.4.6. Voorts dient vastgesteld dat verzoeker, zowel tijdens het interview voor de DVZ op 19 februari 2018 als tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, steeds verklaarde dat hij op de leeftijd van 14 naar Parakou verhuisde (vragenlijst CGVS, punt 3.5; notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 8). Dergelijke verklaringen zijn echter strijdig met zijn bewering in 2001 te zijn geboren. Hierop gewezen door de *protection officer*, stelde verzoeker dat hij wel in 2001 geboren was, waarop de *protection officer* "U zegt dat u 14 was in 2014. maar u werd pas geboren in 2001?", en verzoeker "Ja, ik was geen 14, nog niet. Ik was pas in Parakou 14", de *protection officer* "U zegt dit nu. nu ik het u uitlegde dat het niet kon. Waarom zei u dan eerder dat u al 14 was wanneer u naar Parakou ging?", "Ik ging niet naar school, ik kan niet rekenen, pas hier ging ik naar school", "Als u niet kan rekenen, waarom zegt u dan dat het in 2014 was?", "Ik, in mijn verbeelding, ik dacht dat ik ongeveer zo oud was." (notities, p. 8). Aldus wordt duidelijk dat verzoeker zijn verklaringen aanpast naarmate hij wordt geconfronteerd met inconsistenties en hij een profiel als onwetende analfabeet voorschuift, of zoals het verzoekschrift stelt "een arme slaaf was zonder geld". Verzoekers verklaringen komen niet geloofwaardig voor.

2.4.7. In zoverre al geloof zou worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, wat geenszins het geval is, dan wijst de Raad er nog op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geenszins de nationale beschermingsmogelijkheden in Benin uitputte. Verzoeker verklaarde dat R., nadat verzoeker hem zijn verhaal had gedaan, klacht indiende tegen A.I. en de afgevaardigde van de wijk aansprak (notities, p. 6). Verzoeker stelde verder dat de politie niet reageerden ("Ze zeiden niets, en men belde hem niet meer terug.", notities, p. 17) en dat hij twee dagen bij R. verbleef (notities, p. 17). De politie kreeg aldus amper de kans om verzoekers problemen op te lossen. Bovendien is het mogelijk dat A.I. reeds gearresteerd werd door de politie. Verzoeker kon slechts beamen dat hij dit niet weet (notities, p. 17). Uit voorgaande kan enkel blijken dat verzoeker geen enkele ernstige poging ondernam om bescherming te zoeken bij de in Benin aanwezige nationale beschermingsmogelijkheden, alsook dat hij de mogelijke stappen van de politie - en van de afgevaardigde van de wijk die eveneens op de hoogte was gebracht - niet afwachtte, en reeds twee dagen later het land verliet. Het verwijzen naar de algemene situatie van corruptie in Benin kan voorts niet aantonen dat verzoeker persoonlijk geen toegang zou hebben tot nationale bescherming.

Voorts kan verzoekers bewering een haveloze analfabete slaaf te zijn niet overtuigen. Immers verzoeker is tot in Europa gekomen wat indien hij inderdaad een arme analfabeet is, getuigt van een bijzondere doorzetting en intelligentie. De Raad merkt op dat verzoeker het onderzoek door de politie niet eens afwachtte, zodat zijn beweringen geen bescherming te kunnen genieten louter gesteund zijn op veronderstellingen. Verzoekers houding kan er slechts op wijzen dat verzoeker geen bescherming nodig had.

2.4.8. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK